

Előfizetési árak:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 —
Negyedévre	1.50 —
Egy hónapra	0.50 —
Egy év árát 8 kr.	

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szan
(Nadosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólá-
sások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szan,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratok vissza nem adataok.

Hírdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadhatnak még
valamennyi könyvkereske-
déseben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
Mindenzen helyeken előfizetések is elfogadhatnak.

Kir. táblai székhely.

(H.) Sok kétség, sok aggodalom után Pécs mégis megkapta azt az erkölcsi elégtételt, hogy a dunántúli városok fölött ezt ismerték el alkalmasnak arra, hogy olyan intézménynek, minő a királyi tábla, a mely minden tekintetben előrehaladott állapotokat igényel azon a helyen, a hol van — a székhelyévé legyen.

Intéző köreink s a sajtó igyekezett is erősen kiemelni városunk valóban nagyvárosias fejlődését, kulturintézményeit, lakosságának intelligenciáját, mint mindmégannyi tényezőket arra, hogy falai között kir. tábla megtelepedhessék; s ez öndicsérgetésben, bár aligha hagytunk ki valami legcsekélyebb jelentőségű momentumot is — teljesen igazat mondottunk, nem túlozva a valót, nem erőlködve a kicsit nevelésesen nagyra fujni.

Pécs városa valóban oly fejlődött város, hogy — egyes fekvésbeli s a természet mostohasága által előidézett szerencsétlenségeket leszámítva, melyekért elvégre is a város nem lehet felelős — aligha van a Dunántúlon olyan intelligens s ép intelligenciája által oly magas fokra emelt, olyan szellemi központot képező város mint Pécs. (Mert hogy Sopron intelligenciája, kulturális előhaladottsága s az a nagyvárosias színezete, melylyel Fabinyi soproni képviselő a képviselőház jogügyi bizottsága előtt ép a kir. tábláról szóló törvényjavaslat tárgyalásakor kérkedett, nem magából a város önjerejé-

ből került ki, hanem a közel fekvő Bécs-től kölcsönözgette s teszi ezt még most is, mint a hogy a falusi szinigazgató kiköleszöni a nagyobb társulatok fényes garderoját, t. i. mikor az már kissé megfakult.)

Pécs városa a kormány legmostohább bánásmódja, sőt szándékos mellözése mellett is önmagából, nagy áldozatok árán, lett azzá, a mi; s most annak a konczok szerint viszont konczokat osztogató kormánynak is ell kellett ismernie e városnak egyenes hivatottságát a kir. táblai székhelyre, nem mellözhetette ezuttal oly brutális ignoranciával, mint ahogy évtizedeken keresztül.

De azért Pécs város még nincs a tökély magaslátán, sőt annak a legesleg-alja is még mindig magasan fekvő pont fölünk. Pécsnek most, hogy a dunántúli két királyi tábla egyikének székhelyéül szemeltetett ki, két kézzel kell hozzáfognia a hiányzó pótlásához.

Pécsnek, melyhez négy vármegye, köztük három idegen, fog vándorolni, a nagyvárosnál nélkülözhetetlen szükségleteket kell elsősorban kielégítenie s ezekkel a város külső csinját előmozdítania. A tervezések mind e dologra már ugy is megtörténtek, csak a leggyorsabb lebonyolítás szükséges.

A vízvezeték — késleltetés nélkül való — létesítése legyen az első, melyre a nagy városnak valóban nagy szüksége van; ez sarkszége a többi következőnek, mert ezzel függ össze az általános köve-

zés s a város jövődöbeli tisztántartása. Ennek a lehető leggyorsabb tempóban kell lebonyolittatnia, a mi ugyan a mi tanácsunktól, illetőleg annak vezetőjétől merészség kívánni, de mi bizunk a város képviselőtestületnek ügyszeretében s hiszszük, hogy közgyűlésileg utasítja Fabius Cunctatorát gyors cselekvésre.

Ezzel egyidejűleg szintén sietős kötelessége a városnak, minden halasztás sutbadobásával — az új színházat fölépítenie. A hely — mely egykor az egyedüli akadály volt — meg van, tehát a pénzkérdést hamar eldöntheti a város annyival is inkább, mert a polgármester — bátrak vagyunk ez egykori kijelentésére újból figyelmeztetni — kijelentette, hogy: „Pécs van, csak hely legyen!” Ezt a kulturális intézetet most már okvetlenül létesítenie kell, mert egy királyi táblai székhely nem lehet el hozzá illő színház nélkül.

Végül pár sorban a város közönségének valami lényegtelennek látszó, pedig azért nem épen meghallgatás nélkül hagyandó követelésére hívjuk föl figyelmét a tanácsnak. Ez a követelés mind jobban és jobban, mindig szélesebb körben kezd hangos nyilvánulást nyerni s épen aktuális a fő-utca aszfaltozása folytán, a mellet teljesen jogos és könnyen kivihető.

A közönség azt kívánja ugyanis hogy a mikor a fő-utca egy részének aszfaltozása — t. i. a Vogl-féle ház — elkészül, az évek bizonyos részeiben, például tavasszal, ősszel és télen, mely idősz-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Eladta a feloségét.

Írta: Bogáthy Medárd.

Mikor a bájos Rozzvagyí Irén arra határozta magát, hogy négy ezer forintnyi hozományával nőül megy Kozák Pista hivatalnokhoz, az ismerősök összecsapták kezeiket s összedugva fejeiket körösban így kiáltottak föl:

— Ez a leány megbolondult.

Sőt Viharosiné, ki anyai réven némi rokonságban állott vele, egyszeriben nála termett s rákedzett a kerepelésre:

— Te leány, hová tetted a fejedet? Hát erőnek erejével tönkre akarod tenni magadat s négy ezer forintodat? Hisz az a Kozák Pista valóságos „kozák“, de még annál is rosszabb . . . tudja az egész város. Egész éjeket a koreszmában dözsöl át korbely czimborái s ledér nők társaságában. . . Hivatalából már rég elesaptak volna, ha a főnök nem lett volna kebelbarátja apjának, kit kicsapongásai s adósságsinálásai kergettek korai sírjába. Hisz ez a házasság kész szerencsétlenség számodra. S te mégis hozzá megy? — Hozzá én némém, mert szeretem — válaszóla lesütött szemekkel a szép Irén.

— No hát én megtagadlak.

— Bánom is én.

Egy ideig mind a nyakára jártak s lebeszélni igyekeztek vezetés tetteről, de mikor látták, hogy hasztalan, hátat fordítottak neki s nem törődtek többé vele.

Irén pedig így gondolkozott:

— Mért ne mennék hozzá? Szép fiu, szeretem. Hogy lumpol? Hát melyik fiatalember nem lumpol a mai világban? Ha megesküszünk, minden megváltozik. Ó forrón szeret engem s értem lemond a lumpolásról. Neje leszek.

Úgy is történt.

Az első években Kozák Pista meghazudtolta a róla elterjesztett jövődöleéseket. Mintaférfi lett belőle, a ki leste ifju szép neje minden gondolatát. A legboldogabb házaspár vált belőlük.

Egyszer aztán megint beléltött a hajrá! Kezdt kimaradozni; előbb csak 10 óráig, később éjjelig, végül pedig csak a hajnal vagy épen a reggel vetette haza. Mikor aztán a szép asszony belátta, hogy férje ura az ördög lett ismét, szelid szavakkal kérte: ne rontaná meg életüket s hagyja el rüt szokásait.

Falra borsó!

A nő tírt, sokáig tírt szóltanul.

Ha Pista ráér a gondolkozásra, bizonyára

eszébe jut, hogy az a nő veszedelmes, a melyik nem panaszkodik.

Az volt rendes szokása, hogy a mint délután elment a hivatalba, másnap reggelig láthatatlan lett neje néve. Az elhanyagolt szép nő persze unatkozott, kezdett naphosszant az ablakon át kinézegetni az utcára, majd délutánokon át, sőt esteútként sétálgatni a körzón. . . Egy szép fiatal nő egyedül mindig föltűntést kelt.

Irénnel is így történt. Egy esinos fiatalember, Ládasi Tihamér hogy — hogy sem, hozzá furakodott, megismerkedett vele. Irén nem vette talakodásnak az ifju közeledését, hiszen mint mondá: férjének őszinte barátja.

Az idő múlt. Pista egyre dözsölt, Irén egyre unatkozott s Tihamér egyre vizsgálta, nagyon természetesen a nyilvánosság kerülésével. E közben Pista teljesen elverte a felesége négy ezer forintját. Mikor ez megtudta, egy szót sem szólt, csak elhalványodott, de nem szólt többé egy szót férjéhez. Meghalt ez ő rá néve teljesen, reménye nélkül a föltámadásnak. Ha Pista olykor-olykor józanabb perceiben enyeglegni akart vele, egy megvető tekintete meggyözhette őt arról, hogy neki immáron neje nélkül nincs mit keresnie.

kokban a közönségnek nincsen központi sétálóhelye, miután a sétatér olyankor használhatatlan, az úgynevezett korzó pedig — föléli menetes voltánál fogva — egészségtelen és fásztó: esténként elzárassék a kocsiforgalom elől s az aszfaltotzott utcáraz teljesen a sétáló közönségnek engedtesék át. Ez által a fő-utca nagyot nyer nagyvárosias külsejében, mert a kereskedések ekkor versengeni fognak, hogy szebbnél-szebb kirakatokkal ékesítsék az utcát, a közönségnek pedig lesz egy olyan helye, a hol zavartalanul élvezheti esti sétáját, melyre pedig egészségi szempontból oly nagy szüksége van.

Ajánljuk ez indítványt s a közönség e kívánságát a tanács figyelmébe.

H I R E K.

— **(Május elseje.)** Mar régtől fogva ünneplik e napot, mint a természet újaszületésének, a tavasz ébredésének ünnepét. E napra pontosították össze az öröm, melyet a melegebb napsugarak, a növényi élet újrafelődése, a tisztább és langyosabb légkör élvezete idéz elő bennünk a tél elmúltával. A kik csak tehetik, kivonulnak ilyenkor a szabad ég alá, hogy gyönyörködjenek a szép természetben, a sarjados rügyekben s a nyiladozó virágokban. Kiváló kedvezően köszöntött be szá munkra e nap; a pár napi esőzést derült égből váltotta föl s így az idő annál alkalmasabb volt a május elsejének teljes élvezetére. Már az előtte való napon jelentette katonazenekarunk ez általános néptünet bekövetkezett takarodójával, melyel esti 8 és 9 óra között a város főbb utcáin végigvonulva vidám hangokban gyönyörködtette a közönséget. Másnap hajnali 4 óra tájban megcsendültek a város különböző pontjain a még különbözőbb minőségű zenekarok (1 szál cigánytól mindenféle fokokozatokon keresztül egész a hatalmas hangerejű katonabandáig) — nem hiányozván e muzikus-sokaságból még az iparosinások zenekara sem, mely ezáltal mutatkozott elő először a nyilvánosság előtt tisztes szeszatanult indulóival — melyek mind versenyeztek abban, hogy a békés alvókat álmaikból fölriaszák. A Tette már kora reggel megnépesült s

ezen kívül városunk minden más üdülő helyére szavával vonultak az első majális megtartására. Kevésbé kellemes napjuk volt azoknak, kikre nézve a huzelkodás képezte e nap főteendőjét. Ezek a viruló lombok helyett kopott asztallábak, az üde pázok helyett poros szőnyegek szemleletében töltötték idejüket. Boldog, kinek ilyesmivel nem kell vesződnie.

— **(Elöléptetések a honvédségnél.)** Fejérvary Géza br. altabornagy s honvédelmi miniszter jelen állásában való meghagyás mellett tábornagyi rangot nyert. — Comensoli Hermann I. oszt. százados s a 19 ik honv. gyalogezred 2-ik zászlóaljának parancsnoka — jelen alkalmazásában való meghagyás mellett őrnaggyá, Stainer Lajos 19. h. gy. ezredbeli II. oszt. százados I. oszt. százados, Taitay István és Barboth Sándor ugyanazon ezredbeli hadnagyok főhadnaggyokká; bartavári Bartuska Miksa és Lősch József 8. honvéd huszárezredbeli II. oszt. századosok első osztályúakká, kapolnai Bauer József tartalékos hadnagy a tetteges állományban hadnaggyá; az orvosi karban Hirsch Sándor dr. és Wéber Adolf dr. tetteges áll. főorvosokká neveztettek ki.

— **(Irgalmasok gyűlése.)** Az irgalmasrend a hét elején tartotta Pozsonyban a választó tartománygyűlését, a melyen tartományfőnökké ismét Füz y Szaniszlót, a két kormánysegéd egyikévé pedig Pataky Lucidus pécsi perjel és főorvos választották meg. Pécsi főfőnökek ezúttal is Pataky Lucidus választották meg.

— **(Szabályrendelet a járdák lerakásáról.)** Jilly Alajos városi tanácsos szabályrendelet-tervezetet nyújtott be a város tanácsához a járdák lerakásáról, miután az aszfalt- és kőburkolatok járótakart csak így lehet biztosan és főnnakadás nélkül készíttetni. A szabályrendelet a város területén háromnemű járdaburkolatot állapít meg: aszfalt-, terméskő- és keramit-burkolatot. Azt, hogy mely utcákban alkalmazassék aszfalt vagy terméskő, esetről esetre a gazdasági választmány megállapítása mellett a város tanácsa állapítja meg. Aszfalt-járdáknál a lerakási költség egy harmad részét a város pénztára viselné, két harmad részét és a fönttartási költségeket az illető ház tulajdonosa. Terméskőburkolatu járdáknál a ház tulajdonos köteles lenne a járdakövet beszerezni, a szegelykő beszerzése és fönttartása, a járdalerakási költség pedig a város pénztárt terhelné. Ha a tanács olyan utcában rendelné el az aszfaltburkolatot, a hol terméskőjárdák vannak, ez esetben

a város a mérnöki hivatal előterjesztése alapján a tanács által megállapítandó becsárban a régi járdakövet átvenné; de jogukban állana a ház tulajdonosoknak e köveket másoknak is eladni. Aszfalt járdaburkolat lerakásánál az aszfalttartalattal szemben a fizetési kötelezettséget a ház tulajdonosok nevében a város hatósága vállalja el s az esedékes összegeket az illető ház tulajdonosoktól közzadók módjára beszedi. A részletfizetések tekintetében a város nagyobb kedvezményeket, mint neki az aszfalttársaság nyújt, nem ad a ház tulajdonosoknak. Terméskőburkolatu járdáknál a szegényebb ház tulajdonosok kérésére a szükséges anyagot a város tanácsa szereli be s annak ára a tanács által meghatározandó havi részletekben szintén közzadók módjára szedtetik be. A kit a tanács fölülíti, hogy terméskő-burkolattal készíttesse el a háza előtt elnyelt gyalogutat s e föllírvának 15 nap alatt elnyelt nem tesz, annak költségére a burkolat hivatalból szerezetik meg és ára az illető ház tulajdonostól közzadók módjára hatják be. A ki háza előtt másféle burkolatot akar lerakni, mint aszfaltot és terméskövet, az a város tanácsának engedélyét tartozik erre nézve kikérni. Ez a szabályrendelet a legközelebbi közgyűlésen (a tisztújítás után) fog tárgyalás alá kerülni.

— **(Tisztelgés az új ezredesnél.)** Az 52-ik gyalogezred helyben állomásozó két zászlóaljának tisztokara szerdán délben tisztelgett az új ezredparancsnoknál, Relkovits Antal ezredesnél. A tisztok bemutatása mindössze tíz percig tartott s az új ezredparancsnok szívesen szavakkal fogadta a tisztelgőket. Relkovits ez eddig csakis egymaga foglalta el a parancsnoki lakást az Apacza-utcában levő ezrediroda helyiségében, családja még Budapesten tartózkodik.

— **(Kinevezés.)** Dr. Dulánszky Nándor pécsi megyes püspök, mint a helybeli jogakademia patronusa, dr. Kopecsanyi Károly jogtanárt rendes tanárrá nevezte ki.

— **(Edison fonográfja Pécsen.)** Kedd óta a mai napig érdekes vendége van városunknak. Ez a vendég nem egyéb, mint egy gép, a mely a nagy Edisonnak köszöni letét s a mely ezideig királyi a legújabb találmányoknak. Századunk eme csodagépjét Diogenesky Igyenök — pécsi születésű fiatalember — kedden délután mutatta be a „Hajó” szálló egyik elsőemeleti termében a sajtó képviselőinek s néhány meghívottnak. A fonográf külön látszata valami varórgéphez hasonlít, melynek fölesapható födele alatt rejlik a piciznyke gép, filigran összerakottan reszecekeivel; oldalt több ládácska rejti azokat a viaszhengereket, melyeken már rajta van egy-

Viharosinó tehát teljesen igazat jövedült. Ez a házasság a lehető legszerencsétlenebb volt.

Pista ezek után fokozatosan sülyedt. Fizetését mindig lefoglalták. Az a kicsiny összegecske pedig, mit nem lehet lefoglalni, a felesége kezébeis vándorolt. Nem volt mit elinni; de azért inni kellett, nem hiába Kozák Pista az ő neve! Magától értetődik, hogy hitele nem volt s a kocsmárosok csak úgy adtak neki 2-3 dezi bort, ha előre fizetett. Hogy az iváshoz pénz szerzen, hamis kártyás lett. Jaj de szomorú foglalkozás! De ez sem succédált tolytonosan! Többször nem volt pénze, mint volt! Mikor nem volt, nyakába vette a vendéglőket, hol barátai vagy ismerősei pityizáltak; sorba ment, valahol csak ottmarasztották. De ez a fogást sem lehetett állandóan sikerrel használni. Barátai, ismerősei kiismerén céljait, nem invitáltak meg többé.

Egyszer ilyenkor, midőn egy asztaltól majdnem nyíltan kiutasították, Ladasi Tihamér, ki éppen jelen volt, pártfogásába vette a póruljárt kompánia-keresőt. Asztalához hívta s mintegy kárpótulást az előbbi kudarcért annyi bort hozatott neki, a mennyit ez csak kívánt. Kapott is az alkalmon. S ivott derekasan! Hogy azonban volt barátaival éreztessék megvetését, minden pohár bornál lenézőleg tekintett feléjük.

Éjfél felé hősünk boldog állapotban volt. Nem bántotta semmi földi baj! Lelkiismerete

sem vádolta! Nem érezte nyomorult létet... ő volt a föld legboldogabb embere! Milyen jó lehet is az, mikor a bormár rozsaszinban látatja az emberrel a világot!

Éjfél után egy óraker Tihamér fizetett és indult hazafelé. Pista kétségbeesett. Mit fog ő most inni, ha ez elmegy? Pedig még csak ezután esnék jól ez az isteni itóka! Kérésre vette a dolgot. Tihamér nem akart maradni. Könyörgött — mind hasztalan! Sirva leborult előtte... Tihamér az ajtó felé vette útját... Egy ugrással előtte termett Pista...

— Kérj bármit, csak fizess meg egy liter bort.

— Nem lehet Pista! Későre jár az idő. Eredj haza te is a feleségedhez.

— A feleségedhez? Igaz biz a! Azt mondja a világ, hogy udvarolsz neki. Eladom neked, ha egy liter bort fizetsz.

Tihamér összerázkódott.

— Adjon bort, a mennyit megiszik, ennek az embernek.

A vendéglős kihozta a bort. Kozák inni akart, Tihamér megállította...

— Előbb írj alá egy szabályszerű adásvevési szerződést, majd a tanúk is aláírják.

Pista készséggel engedelmesskedett.

Ki volt ez estén nagyobb úr, mint ő? Anyi bort hozott, a mennyit akart. Még az

oda vetődött cigányokat is megtraktálta. Reggel a vendéglő asztala alatt ébredt föl, fogalmával sem bírván elkövetett tettének.

Dél tájban haza felé vándorog s útközben találkozik a törvényszéki kézbesítővel, ki tudtára adja, miszerint éppen most vitte néjének az értesítést, mely szerint egyik nagybátyjától tíz ezer forintot örökölt.

E nagy szerző híre majdnem elszedült örömeiben! Haza rohan s mit lát? Nejét — a Tihamér karjai közt. Felcök rohan — de neje, mint egy zaslót, mutatja neki az előző estén kelt adásvevési szerződést.

— Csak egy még nyomorult s börtönbe csukatlak, a miért nődet egy liter borért eladtad.

Pistával egyet keringett a világ. A tíz ezer forint fueses!

De — folytatta tovább Tihamér — ha e másik iratot, mely a válópörhöz való teljes beleegyezésedet jelenti ki, tanúk előtt aláírod, adok kétszáz forintot és vissza az adásvevési szerződést.

Pista a gondolatra, hogy 200 forintért mennyi sok bort lehet inni, szó nélkül aláírta a beleegyezést s talán még most is iszik, ha ugyan még tart belőle: Rozvágyi Irén pedig folytatta ott, a hol voltaképp kezdenie kellett volna!

S még örvendett, hogy ilyen könnyű szerrel szabadult meg az útált házasságtól.

egy neves embernek a beszéde, énekesnőnek a hangja, katonazenekarnak a muzsikája. A gép kezelője kiválaszt egyet a hengerek közül, ráilleszti a gép pörgettyűjére, odaerősíti a tizenkét gummi-csővet, melyeknek végén villaalakú elágazás van s ezek végén a fülbe illesztendő kaucuk-csapula van erősítve — aztán elkezdí a gépet, mint a varrómasinát, a lábával hajtani, a gép berreg, pörög s egy-két másodperc múlva a tizenkét hallgató bámulatában meghajolva gyönyörködik egy katonazenekar hatalmas indulójában, melynek minden egyes külön hangszerét, a vezető szárnykürttől a kiadóig, tisztán kiveheti a fül. A hang úgy hallatszik, mintha kettősen zárt ablakon keresztül hallaná az ember az alatt masírozó zenekar láb alá való indulóját.

Aztán az induló véget ér s rá fölhangzik az ezer torokból kítőró „bravó,” a kezek csattogása, tomboló tetszészaj — s a gép egy koppanása jelzi, hogy a hengerből kifogyott a hang. A gép kezelője újabb hengert vesz elő, a hallgatók a fülükbe kapcsolják a cső-villát s most már Pálmay Ilka egy dalát hallják, melyet a művészönk zongorakíséret mellett énekel a csodás masinában. A dal végén ismét fölhangzik a „bravó” meg a „hogy volt.” Újabb henger s ekkor meg egy zászlóaljnak tisztelgése folyik le előttünk, a mint a szemlélt tartó tábornokot fogadják. Kürt jelzi a főtitzt érkezését, a parancsnok harsány parancsát a zászlóalj tisztelgést parancsol a legénységnek, mire a zenekar a „generalmarsch”-ul használt hymusba fog; majd meg a parancsnok jelenléte következik, mire a tábornok kiadja a parancsot a díszmenetre. A vezénylő törzstiszt kiadja a díszmenetbe a föllásas parancsát, a mikre az összes századparancsnokok és szakaszvezető tiszték vezényszavainak zúrvára hallatszik föl, pillanatnyi csend s a zászlóalj tambourainak dobpergetése mellett megindul a díszvonás a tábornok előtt. A tábornok itt-ott meglepődéssel szemléli a menetet, néha közbekiált, int, buzdít, megjegyzéseket tesz, mire a vonulás véget ér s a tábornok halk hangon megköszöni a tiszteknek a diszgyakorlatot. S mind ezt bámulatos precizióval, a legtisztább, a legérthetőbb hangon utánozta az a kis ürdögös gép. Több hasonló sikert produkció után a gép bemutatója fölkérte a társaság tagjait, hogy beszéljenek a gépbe, mire Feiler és Lenkei lap-szerkesztők rövid köszönetet mondtak a bemutatónak a szócsován át a viaszengerre, lapunk szerkesztője pedig rövid humoros verset szavalt bele. S a gép mindezeket szintén tisztán mondta vissza a hallgatóknak. A meghívott társaság meglepő kézzorítással s bámulattal vegyes örömeinek kifejezésével vált meg Dloggenskytől, a ki szerdától ma estig a nagyközönségnek mutatja be fejenként egy forint belépti díj mellett Edison eme legkiválóbb találmányát.

— (Gerőfiné Petrovics Ilka †.)

Gerőfiné — a mi közönségünk egykori kedvenc énekesnője — szerdán reggel rövid szenvedés után meghalt Tordán. Gerőfiné a vidék egyik kedvelt primadonnája volt, nálunk különösen Niniche, Serpolette, valamint a „Három pár cipő”-beli suszterné stb. szerepeivel aratott diadalokat.

— (A kit a fia esküdte.)

Lélekemelő ünnepély folyt le hetfőn a szent Ferenciek templomában; az Isten szent oltára előtt a fia esküdte össze ösze életját edén anyjával. Fülker Jakab, a vármegye „Fülker-bácsi”-ja, a 73 év sulya alatt kissé előre görnyedt, de még mindig piros-pozsgás, munkaképes díjnek esztidött — 50 év után újra — örök hüségét szintén már a 73-dik évében ballagó szeretett hitvesének, derék jó feleségének. Az esketést fia, Fülker Gúztáv, csiszterezita-rendű áldozár végezte. Az arany lakodalmon jelen volt az egész család, a jó öreg „Sanyaró-bácsi”-nak egy híján valamennyi fia, a körjegyző, a plebánus, a csiszterezita-áldozár hozzátartozóinak s barátainak egész legiója. A szertartást ékes

beszéd követte, melyet a megindulástól könyvező szemekkel hallgattak végig a jelen voltak. Ugyanezen alkalommal az egyik mellékoltárnál hálaladó misét mondott Eger Zsigmond a szent-Ferenciek pécsi rendházának főnöke. Fülker bácsi a templomi szertartás után odahaza, a saját kis tüzhelyénél szerény lakomával ülte meg a nagy napot. Nagy nap! Nagy idő az a 73 s boldog boldogságban eltöltött 50 esztendő. Fülker bácsi haldog ember, nem mintha valami pompás jó módja volna, ő nem! Megyei díj-noknak nem valami édes a kenyerre, hanem boldog azért, mert nincsenek igényei, a maga egyszerűségében is meglegedett s szívében, vallásos jó lelkeben mindent megtalál, a mi az embert boldoggá teheti. Az isten éltesse a régi, de ma — 50 év eltelté után ismét — új házasokat soká, soká!

— (Szini műsor.) A műsornak a mai napra — szombatra — szóló része változást szenvedett és sem Belleuillei szűz, sem Subancz, hanem Lepító, a népszínház repertoire-darabja s a fővárosi közönség kedvenc-operettje került színpadra. Az új operettet magyar zenész, Hegyi Béla írta.

— (Hymen.) Zeleny Mariska kisasszonyt — Zeleny Károly pécsi fényképész leányát — május eszéjén fölvezette Lepier Ferenc vasúti hivatalnok.

— (Népkönyvtárak alapító plébános.) Streicher József, nemet-bolyi plébános a pécs-egyházmezei hatóságánál 500 forint alapítványt tett, melynek évi kamataiból egy plébánia népkönyvtár fog berendeztetni és folyton gyarapíttatni. Az alapítványi oklevél szerint a plébános köteleztetik a kamatokon „vallásos és hazafias szellemű, buzgalmi, a nép igényeiből mértén tudományos, az ipar és földmívelés éveiket fölelő és szórakoztató könyvekkel” ellátni a könyvtárt, mindig figyelemmel arra, hogy az ifjabb nemzedékben a magyar könyv iránt való előszeretet fölébresztések és folyton ápoltsassék. A plébánia-terület minden lakóra valláskülönbőség nélkül — díjtalanul fogja a könyvtárt használni.

— (A kisebb fizetésű hivatalnok) jarandóságainak biztosítása szempontjából figyelemre méltó rendeletet intézett a pénzügyminiszter legközelebb az összes pénzügyi hatóságokhoz. Előfordulván ugyanis annak esetei, hogy a nyolcszáz forint meg nem haladó fizetésű hivatalnokok jarandóságaira bírói leltitást jegyeztetett elő ülő módon, hogy a levonás akkor eszüközöltsessék, ha az illető magasabb fizetéssel egybekötött állást nyer, a pénzügyminiszter ezen eljárás a törvénybe (1881. LX. 54. §) ütközönék nyilvánítja s elrendel-ve a midőn nyolcszáz forintnál kisebb javadalmazású tisztviselő jarandóságainak egy harmadára rendeltetik el végrehajtás, illetőleg adatik ki leltitási rendelvény, e foganatosítás végett megkeresett pénzügyi hatóságok ne vegyék azt előjegyzésbe azon következők eshetőség, a mikor a végrehajtást szenvedő magasabb fizetésbe jut, hanem küldjék vissza a végzést, mint alap hiányban foganatosíthatlant, az illető bíróságnak.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* Színészet. Kedden mutatkozott be a vigjátéki személyzet az Ideges nőkben, a mi egyszerűsmdn vigjátéki premier is volt. A francia bohóság a „Francillon” drámának a paródiája; legalább a fordulatok — természetesen mulatató földolgozásban — majdnem egytől-egyig azok, mik Francillon följelentet alkötők, azzal a különbséggel, hogy itt az anyós — az újabb francia vigjátékoknál elmaradhatatlan kellék — szinte egyig mozgató erő. A idegesség egy bohó szélsőségre viszi Pontigbaunt gróf nejét, Antoinét, a ki valói akar férjétől s boszúból férjhez akar menni egy oly emberhez, a kinek nevét az üzleti czimtarból gombostűvel bökte ki találmára. A véletlen úgy akarta, hogy Chapeloux czukrász legyen ez a szerencsés. Antonin levelet ír neki, melyben tudatja, hogy boltjába légyottra megy hozzá. Ezt az ideges ötletet a család mindenáron meg akarta aka-

dályozni, a miből aztán a legkaczagtatóbb ferde helyzetek kerülnek ki. A czukrásznak már van választottja s mikor a család rajta keresi Antoinét, a nehezéjű czukrász a saját választottjára gondolva beismeri, hogy igenis találkozott vele — ő. t. i. Sidonie-t érti, am azok meg Antoinra — s így alaposan elmártja önmagát és Antoinét. A végén azonban kislül, hogy Antonin, mikor meglátta az éppenséggel nem Adonis külsejű czukrászt, meuten kijózanodik idegességéből, sőt a czukrász még az ő leveleit sem kapta meg, mert a komorra elfelejtette elvinni a czukrásznak. A vigjáték tehát a legjobb rendben fejeződik be. Az előadás a lehető legkielégítőbb volt, jól össztanult, könnyed folyásu, tökéletesen méltó a könnyű, szellemes, bohó francia szerzeményhez. De z s e r y (Chapeloux) excellált a legapróbb részletekig jól kidolgozott szerepével, jók voltak: L a c z k ó Aranka (Antoin), De z s József (Pontigbaunt gróf) és B o d r o g h y n é (az anyós) is, kiknek pompás össztjátékuk nagyon sokat kaczagott a közönség.

Szerdán az Üdvöske került színpadra, a czimzerepben P a j o r Emiliával, a ki ezuttal egy régi, jól ismert kedves alakítását mutatta be a kis közönségnek, mely sokat tapsolt az eleven kedélyű művészönk. Pippó szerepével — baritonista híjján — ismét P o l g á r bírózott meg elég tisztességes sikerrel. Fiamettában Hevesi Janka csinos megjelenésű volt s kicsiny dalait kedvelő fogadtatás mellett énekelte, annál nehezebben ment nála a próza, mely — úgy látszik — nem valami nagy erőssége ennek a kissé idegen kiejtésű színészönk. De z e r i (Lóran fejedelem) és D a l n o k y (Rokkó) szokasos operettbeli mókaikat lanyhan, unottan cselekedték végig. A díszletek és a ruhák — mint az eddig adott operettek mindegyikénél — igen csinosak és újak.

Csütörtökön drámai újdonságot látnak, Ibsen Henriknek, a nagy svéd költőnek Nora cz. társadalmi drámáját, mely hatalmas erkölcsi teorival s az ezek kitéjzésére a legvakosabb, megrázó drámai jeleneteivel, erőteljes dialoggal — a mint a fővárosban — úgy nálunk is nagy hatást kelteit. Igaz, hogy a közönség, ez a mai nevelésű, erkölcsiségében föllétele közönség nem minden részét fogadta el a kéllelhetetlen erkölcsi oktatásoknak, de azért nem tarhattak ki azoknak meggyőző és a mai társadalmat erősen megeléjkeztető igazsagai elől sem. Az előadás — vidéki színpadhoz mérve az igényeket — jó volt. L a c z k ó Aranka a czimzerepbe csak akkor illett bele igazán, mikor már a dráma árjában uszott; itt az egy-másra halmazódó tragikus helyzetek között helyesen találta meg a nagy költő intenczióinak megfelelő hangot és játékok. De z s o vizsont a végső kitérésig jó volt, de ott nem erje annak a nagy megbotránköző föllindulásnak a kifejezésére, mely Ibsen szerint Helmer Róbertet kitérésre készíti. S á r d y — mint új tag — Gúthorben előnyösen mutatta be az intrikumra hajló tehetségét.

* Mikszáth munkáinak füzets kiadásábó R é v a i testvérek kiadóhivatala (Budapest, IV. véczi-utca 1. sz.) megküldte nekünk a 20. és 21. füzeteit. Az előbbiben a „P a c s o k a b u z á b a n” című beszélgyűjtémény befejezését, az utóbbiban a „T a v a z i r ú g y e k” című novella-cykus első 3 ívét kaptuk, a gyűjtémény tehát egy újabb kötettel szaporodott és megkezdődött immár az 5-ik kötet is. Mikszáthról nem kell a már elmondottakat ismételnünk, mert a ki eddig megjelent műveit e páratlanul díszes kiállítás füzetes vállalatban olvasta, ép oly jól tudja, mint mi, hogy e művekben csak az elragadóan élvezetes előadás a közös tulajdonság, míg a mindenek fölött jellemző eredeiség jórómán minden egyes elbeszélésben más-más oldalról nyilvánul. Míg egyik népiélet jelenségeinek rajzolásában és a nép humorának visszaadásában bámuljuk a szellemes ötletekkel duzzadó költői erőt, addig másutt ismét az ifjúkori emlékek elvezésedől toll alkotásait élezzük, melyeknek hasonlított olvastunk már ugyan hazai irodalmunkban ép úgy, mint a külföldi termékek között, de jobbakat semmi esteire sem. Ajánljuk e kötetek megszerzését, a mire a Révai testvérek által nyújtott alkalom a lehető legkedvesebb, mert egyenkint 35 krba kerülő 4—5 füzetsből egy teljes kötettel gyarapodik könyvtalunk, melynek Mikszáth munkái minden esteire egyik kiváló díszet fogják képezni. Ha francia iró lenne Mikszáth, minden sorát módosíthatnánk el, ha fordításban megjelenék. Becsüljük műveit

már csak azért is, mert irodalmunk eredeti termékeit képezik, ilyenekre a külföld bármelyik irodalma is büszke lehetne. — Akár az egyes füzetekre, akár egy negyed- vagy félvére is a kiadóhivatal közvetlenül is elfogadja az előfizetéseket.

* **Német-magyar és magy.-ném. zsebszótár.** A tanulói ifjúság, de a nagyközönség által is igen előnyösen használható „Német-magyar és magyar-német zsebszótár” jelent meg Kónya Nándor tanár szerkesztésében és Deubler József bécsi könyvkereskedő kiadásában. A vaskos, piros vászonkötésű könyv ára csak 90 kr. és minden hazai könyvkereskedés útján is megszerezhető. Ajánljuk az ügyesen szerkesztett és tetszetős alakú szótár megismerését már csak azért is, mert benne a legfőbb súly a helyes magyarságra lett fektetve és a többi szótárakban összehalmozott, erővel gyártott szavak ide be sem kerültek. A szótár szerkesztője — nagyon helyesen — a legújabb nyelvtudományokra és a leghelyesebb nyelvtörvényekre fordította különös figyelmét. Igen észszerű újítás az is, hogy a német főnevek nemei nem az eddig szokásos rövidítésekkel, hanem a der, die, das névelő kitételével vannak megjelölve. A műbe az újabb keltű szók és a magyar orthologia termékei is fölvettek és tekintetben ez a szótár a legelő.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Jegyzéke

a pécsi kir. törvényszék mint büntető bíróságnál 1890. évi május hó 5-étől 10-éig nyilvánosan megtartandó veltargyalásoknak.

Május 5-én.

1415. Krausz Jakab ellen család bukás miatt.

1461. Kis Solyom Jánosnál szül. Pap Zsófia ellen méhmagzat elhajtás miatt.

Május 7-én.

1536. Panki János és társai ellen szándékos emberölés miatt.

Május 8-án.

1448. Füstös Antal ellen lopás és okirathamítás miatt.

2294. Oglenovits Milkó ellen gyilkossági kísérlet miatt.

2371. Szászi Ádám ellen súlyos testi sértés miatt.

2404. Vodicza Ferenc ellen személyes szabadság megsértése miatt.

Május 9-én.

2233. Tóth Katalin és társai ellen lopás miatt.

Május 10-én.

1734. Kis Péter ellen súlyos testi sértés miatt.

1865. Bátor Mari és társai ellen lopás miatt.

1927. Jónás János ellen lopás miatt.

VEGYESEK.

A telefon terjedése. A kereskedelmi miniszter gondoskodása folytán Magyarországon a telefon mindjobban terjed. A vidéki városok egymásután készítenek telefonhálózatot s legújabbán ismét Eszék, Sopron és Győr kap telefont, mely észre egészen készen lesz. Fiumében is már nagyban dolgoznak a telefonhálózaton.

Az „Equitable” Egyesült államok életbiztosító társaság 1889. évi zárszámadásai követő kezdő emelkedést tüntetnek föl. A költött übiztosítások 1889. évben 438.160.250 frtot tesznek ki, ugy, hogy ugyanczen év végén a biztosítási állomány 1.577.541.665 frtra rug. Az 1889-iki évben a bevételék 75.983.220 frtra és a vagyon 267.875.772 frtra emelkedtek. A vagyon biztos alapokban van letéve. Ezen társaság Magyarországon nagyon hamar tért hódított, miután a magyarországi aligazgatóságot a magy. leszámítoló és pénzváltóbank által átvéve ennek osztályfőnöke Baró Ödön ur lelkiismeretesen és szolidan vezeti.

— **Hátrálékos előfizetőinket tisztelettel kérjük miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

CSARNOK.

Lélia és Amadil.

— Elbeszélte. Irta: Karay Anna. —

(Folytatás.)

— Értelek Lélia . . . azon az ajkamon a halál csókja til . . . Én is gondoltam egyet, amde ez nem virág, — ez egy menydörgés, egy villámcsapás, mely után a felbő rögön eloszlik . . .

— Értelek, Valdemár, — cioszlik a felbő kiült . . . bellü . . . De téged ne találjon ez a villámcsapás, ne kedvesem, — szólt esdekelve téve össze két kezét, — hadd menjek én magam, hadd érjen a piros virág halálos csókja csak engemet . . .

— Oh Lelia, hát azt hiszed, édesebb nekem egyedül, nélkülöd járom a világban, mint teneked én nélkülöm? — szólt az ifju bánatosan. — Holnap én megyek föl atyáduoz, barmint gyűlöljön is és ha nem, — varj a kertben . . .

— Nézd, mily szépen mosolyganak a vérpiros virágok — szólt Lelia egy bokor előtt megalva.

— Nézd, mily szépen csillog ez az aczéleső, — szólt Valdemár szétnyitva öltönyét.

A közeli eszerjék megsuhantak egy kissé, aztán esend lett megint s gyaudaunul haladtak tovább.

Másnap örömsugárzó arccal futott le Lelia a kertbe.

— Nem kell fölmened Valdemár, mi győztünk! Tegnap anyam soká beszélt atyámmal, midőn kijött s megcsókolva aludni küldött, láttam, hogy arca szokatlanul piros és szeméi kislirtak. Ma reggel magához hivatott atyám s tudomra adta, hogy nem ellenzi többé frigyünket, neked egy jobb állást eszközöl ki, nekem meg tekintélyes hozományt ad s az észre megtartatjuk esküvőnket. Oh nem a halál mosolyog hát felénk a piros virág ajkain!

De midőn a bokorhoz léptek, ott nem találtak semmi egyebet, mint kevés főturt fekete földet.

A két arcz egyszerre fordult egymáshoz s a két ajak egyszerre susoga: — anyánk! . . .

III.

Lelia atyja a legzadagabb, legbetelvárosabb, de egyszermind az őseire legbüzkébb őnemes családok egyikének tagja volt.

Gőgös, nagyravágyó embernek ismerték az országban mindenütt.

Két leánya volt, Lelia és Amadil, kik közül az utóbbi szemefénye, mindene volt, míg az első csak szálka a szemében.

Amadil, mihelyt értelmi képessége engedte, a főváros legelsőbb rangu növeldéjébe adta, míg a kis nyomorék mellé elegnek találta egy őreges, de csendes, jölektü gouvérnantot, miss Catherint. Míg Amadillal kérkedett, Leliával egy cseppet sem törődött, sőt boszankodott reá, ha vendégei előtt megjelent. Az büszkesége, ez szegényére vált.

És mégis Valdemár, tudva a kölesönös vonzalomról, kereken elutasítá, mert sem grófi, sem bárói, de sőt nemesi korona sem állt neve fölött.

— Ne félj, — szólt a leányhoz, — ne félj, hogy nem fogsz férjhez menni, elég gazdag vagyok, hogy külön félj ke ébe tegyem el jövődet. A pénz pótol minden hiányt. Egy akkora halom aranyat ha adok, meglesd senki se fogja a pupót észrevenni rajtad . . .

A szegény nyomoréknak minden vére arczába szállt s úgy érzé, hogy éles törként furdónak e szavak szívéig.

Ki segíthet itt? csak a gyermeke életét félté édes anyja. Az ő ajkára olyan ékesszóást varázolt a kétségbeeső szív, mely meghajlítá az atya gőgös, merev szívéit is.

Másnap elutazott a növeldébe Amadilért, kinek magas műveltsége be volt fejezte s így nem érezthette a kénytelen, kelletlen beleegyezés fölötti bosszúságát, a két szerető lélek boldogsága telje maradt.

Elutazott Amadilért a növeldébe s onnét azzal egy hosszabb utazásra, megtekindező

Európa nevezetesebb országait, városait, hogy a leánya műveltsége és latköre még szélesebb legyen.

Diszert fogat állt meg a kastély előtt egy napon s abból könnyedén mint madár, egy ifju leányka ugrott a földre. A hazaki oly hosszú távollét után örömmrevesve zárták karjaikba.

Az fölvetette látólat s két telete szem csillant elő alóla, két szem, melynek tekintete minden pillanatban változott, melynek égő tüze jobban gyújtott, rombolt, kékes lángja jobban vakított a villámcsapásnál. Alig szólt néhány szót és e szavak alatt szeméből majd a gyermekes pajzanság ördögei kacagtak, majd melyeseg szenvedély lángja lobogott, majd a hosszú pillák mögé rejtőzve a szelid szendeség eszményképe lett. És e szemek mellett az ide hert rózsái, az a finom kis vérsipros ajk, meinek mosolyára a legfáslultabb szívnek is föl kellett dobognia, — szóval Amadil oly szépséggé fejlődött, ki elbájolta, megbabonázta, kire rátékintett.

Jaj annak, kiire ez az ajak rámosolyog, kire e boszorkányos szemek rászórják sugaraikat . . .

Miután anyja s Lelia összecsoókolták és eléggé megesodalták, oda nyujtá kis fehér kezét Valdemárnak.

— Ej, ej, te volnál Valdemár, az a bamba, borzas fiu, kit oly sokszor hatba ütöttem lapdammal s megbizáltam haját, mikor ott bóbiskoltatok Leliával az orgona eszerjék előtt? Rád nem lehet ismerni, de hogy is tudtál ennyire megszépülni Valdemár?

Az ifju nem felelt-tett mást, mint elmosolyogott.

— Aztán — szólt összecsapva kezeit — mit hallok a papától! Nem hisztem, míg töled nem tudom. Igaz, hogy te el akarod venni — a szegény kis pupos Leliát? . . .

Oly szánakozón voltak mondva e szavak, hogy a szegény nyomorék arczát lángoló pir futotta be.

Valdemár összevonta szemöldéit s határozott hangon felelt:

— Igen, el fogom venni őt, mert szeretem.

Amadil föl kacagott.

— Szereted? — igazán? — no látod ez szép, mindenesetre szép dolog s jó szivedre mutat . . .

Ezzel nem vége észre a heves pirt, mely az ifju arczát elfoglalta, odafutott Leliához s átkarolva megmozgató arczát.

— Jaj Lelia, mennyit fogok én neked mesélni, mennyi uti kalandot! Legalább egy tuczat kériót kikoszarattam. Nem képeled mily bolondok ezek a férfiak! Mondt csak, igazan olyan szép, olyan nagyon szép vagyok-e én? Azt mondják, a kire rátékintek, annak le kell borulnia előtem.

És lassan mentek befelé.

Valdemár nem követte őket, kívül maradt s összeszorított ajakkal susoga:

— Én ezt a leányt gyűlölni fogom! . . .

Az egész ház fenekestől fölfordult, mióta Amadil megérkezett. Csupa dal, kacagás, fény és mosoly volt mindenütt. Az a kis búbajes ördög mindenkit magánál ragadott.

Minden jól állott neki. Midőn dalolt, csengő hangja megszégeyíté az erdő fűlemleit, midőn komolyan halgatott, szobrász nem lehetett volna szebb miutat az angyalokhoz. A biborpiros kis ajkák ép oly búbajosak voltak, midőn halgatottak, mint midőn kacagtak, mint egy esintalan gyermeké. S a kékesfénytűn éjfelete szemek ép oly elragadóak voltak kerekre nyitva, szikrázva az öröm s elevenségtől, mint beárnyékolva a sötét pilláktól, az érzelem feneketlen tengerét árnlva el.

Szegény Valdemár nagyon mélyen bele talált nézni ez ördögös szemekbe, elfogta a varázs, szórakozott, zavart kezdett lenni s mint a holdkörös, nem volt képes másfelé nézni, mint mindig Amadil boszorkányos, kékesfénytű szemébe.

Azt akarta elhívetni magával, hogy gyűlöli ezt a leányt, mert egy belső szózat arra készíté, hogy elkérülje, hogy esa akkor szóljon hozzá, midőn el nem kerülheti s ha valaki látta,

miut néz rá komoran összevont szemöldökkel, inkább haragot olvasott le róla, mint barátságot.

És Amadil, ki igen jól tudta, mily észrelő tudóerő, ki utazása alatt annyi szívet latott megbabonázva a lábához borolni, Amadilt szerfölött bántotta Valdemár idegenségre edősége, szerfölött bosszantotta szüntelen rászegzett, komoly, szigorú szemel, bár elismerte magában, hogy ez az ifjút csak szebbé teszi.

De hogy mer ez az egyetlen az ő varázslatának köszöbörként ellenállani? — hogy mer ő hozzá oly hidegen beszélni, m'kor ahhoz az időmlatan kis nyomorékokhoz a gyöngédség maga.

— Ez már nem járja! — gondolta dacosan. Valdemár kiváló szépségű ifjú volt, Amadil azok között, kik eddig egy pillanatára, egy mosolyára megigézve hulltak labaihoz, egyet sem talált hozzá hasonlót, elismerte magában, hogy igen szép s ép e szigorú komolysága miatt még azt is találta, hogy fölötte érdekes.

Föltette magában, hogy meg kell hódolnia.

Az eleinte oly csacska lányka melázó, szótlan lett, de Valdemár gyakran vette észre, hogy azok a hosszú pilláktól árnyékolt elbűvölő szemek lopva az ő arcára tapadnak, de mi-helyt észreveszi, hogy az ifjú reá tekint, hirtelen lekopja róla, vagy könnyű pirral arcza-n lesüti a földre őket.

Valdemár, mint gyermekkorában megszokta volt, nem ment soha egyenesen föl a kastélyba, hanem a kertben sétálva, vagy az orgonacserjék közti kis padon olvasva, várta be Leliát. Tudta ezt Amadil. És olyankor ő is, nem véve észre az ifjút, mindig ott járt. Majd a virágok közt szallongó lepkeket üzte s kedves, gyermeket kacajától vizslangzott a kert, ha sikerült egyet szalmakalapjával leboritania, majd egy fészke-ből kiesett kis madarat temetett el könnyek között, majd dalolva szökdelt az utakon, majd gondtelen lehajtott fölvel, ábrándokba merülten sétált, — szóval, Valdemár mindennap másként látta őt, de mindennap ellenállhatatlanabbul Gyáran ki akart lépni retjekéből, hogy véget vessen a varázsnak, mely ilyenkor egész lelkét elfoglalá, de e tündéri alak látása oly mondhatatlan gyönyörrel töltte el, hogy nem volt hozzá ereje.

Érezte, habár nem akarta elismerni ön-magának sem, hogy bar gyűlölni akarja ezt a leányt, bensejében imádja. Így teltek a napok.

Amadil nem mondhatta magát győzőnek, habár többet ért már el, mint akart, Valdemár főn tudta tartani komoly, udvarias hidegségét szem szemben, míg Leliához még szeretettelje-sebb lett, mintegy ezzel akarván a lelkében megingott egyszenlyt helyreállítani. És ezzel a végtelékig ingerelte a szenvedélyes leányt.

Amadil napról-napra jobban belejött a veszedelmes játékba, napról-napra izgatottabb lett, míg végre arra a tudatra jött, hogy az mar korántsem játék, kacérság, hanem szerle-mének harena amannak hideg szívével.

Hideg szíve! . . . Ha látta, ha tudta volna Amadil, mi megy végbe az ifjú bensejében a hideg alarez alatt, bizonyára nem szította volna azt a tüzet, melynek romboló hatása már ed-dig is iszonyu volt. Valdemár ugy érezte, hogy meg kell örülnie. Egyfelől az a bűbajos, esoda-latos lény, ki őrjöngő, forró szerelemmel imá-dott, másfelől az a szende, angyalarezu kis nyo-morék, ki egész tiszta lelkével rajta csügg, kit megölnie, ha elarulná magát. Kemény akart lenni, uralkodni magán, bilinesre verni minden érzelmét, pórazou vezetni lelke minden vágyát, gondolatát, de mily borzasztó küzdelmébe került.

Lelia mit sem sejtett. Oly boldognak érzé magát, Valdemár s Amadil mintha versenyeztek volna, egyik gyíngédebb, szeretetteljesebb volt hozzá, mint a másik.

Boldog volt, mert szeretve érezte magát, őszinte, ártatlan lelke nem ismert szünetlést, képmutatást, mindenkit olyanak tartott mint saját maga.

(Folyt. köv.)

HIVATALOS.

Baranyavármegye közönsége által Pécssett 1890. évi április hó 14-án tartott rendes évnegyede közgyűlésének jegyzőkönyvi kivonata.

95. szám/kgy. 1890. Olvastatott az állandó választmány folyó hó 10-én 34. szám alatt kelt következő jelentése:

Közudomasu dolog, hogy a karról-karra, vagy emberi nyirkkal eszközölt oltás által az oltó orvosnak még oly gondos figyelme és leg-ővatosabb körültekintése mellett is számos ragá-lyozási eset fordult elő, melyek nem ritkán az általa illetett gyermeket, sőt tömeges oltás által akár egy egész községnek ez évbeli, épen az oltásra kerülő fiatal nemzedékét teljes életére nyomorékká tették.

Igaz ugyan, hogy az 1879 : XIV. t. cz. 97. §-a azt határozza, hogy az esetben, ha az oltóorvos eljárása folytán a beoltott egészségére káros következmény báramlik, fenytő eljárásnak van helye — azonban eltekintve attól, hogy ezen káros következmények igen sok esetben csakis évek folytán nyilvánulnak, és nemorvos azokat általaú fölismerni nem is igen képes, még a legszigorubb fenytő eljárás sem bírja többé ezen, a gyermeki szervezetbe bejutott mérget kiküszöbölni és a megkárosult egészségét helyre-állítani.

Szintoly kevéssé nyujt biztosítékot az oltás útján történhető ragályozás ellen a nagyméltó-ságu belügyminiszterinnak 1887. évi 40180/VIII. szamu, a vedhímlőoltás szabályozás rendelkezé-nek azon határozata, hogy azon gyermekek, kiöl az oltó nyirk vétetik, úgy magának, valamint szüleinek egészségi állapota pontosan és szigo-ru felelősség mellett megvizsgálandó, miután ez a gyakorlati életben semmiképen ki nem viheto.

Mert az 1887 : XXII. t. cz. 11. § a I frttöl 50 frtig terjedő büntetést szab ugyan ki arra, a ki a beoltott gyermekből himlőanyagot vétetini nem enged, azonban arról, hogy ezen gyermek-ek anyját és a nyjrat hogyan és mi által le-hessen arra kényszeríteni, hogy magukat egy szemérmetségüket sértő, eddigi egész előélet-tel kipuhatalni akaró és némileg le is alázó or-vo-si vizsgálatnak vessék alá, arról sem a törvény, sem a végrehajtási szabályzat nem szól.

Az oltóorvos pedig a vizsgálat megtaga-dása által (a mi pedig annyival inkább történik, minthogy a közép általán nagyon is idegenke-dik attól, hogy gyermekeiből szedessék a nyirk) azon dilemma előtt áll nem egyszer, hogy most abban hagyja-e az egész oltás miveletét, vagy egy silányabb egészséggel, de előtte legalább eléggé ismeretes gyermek himlőinek nyirkját használja-e a továbboltásra, a mi pedig ismét a beoltottakra jár veszélyel.

Mindenen itt, pedig csak igen röviden vá-zolt hátrányok gyökeres orvoslására pedig nincs más mód, mint az oltónyirk szedés módjának teljes és alapos megváltoztatása, minél fogva a vármegye tisztí főorvosának e tárgyban alispán úrhoz tett jelentését ezen választmány is szó szerint és egész terjedelmében magáévá téve, nem bírja eléggé melegen ajánlani, hogy vármegyénk területén az oltások ezentúl kizárólag állati vedhímlőnyirk használatával eszközöltes-senek.

Mint hogy pedig az állati nyirk beszerzése némi költséggel jár, a mennyiben egy oltás anyaga legfőllebb 6 krba kerül, az oltandók pedig költség viselésére nem kötel-zhetők; kér-jük, mikép az állati nyirk kizárólagos haszná-latának elrendelésével egyidejűleg határozatilag azt is kimondani méltóztatassék, hogy a beszerzés költségei a községek háztartásait terhelik.

Állandó választmány ezen javaslatának elfogadása és az abban fölhozott alapos okok teljes méltánylással a közigyűlés elhatározta, hogy Baranyavármegye területén a hivatalból eszköz-landó vedhímlő-oltásoknak és újra oltásoknak ezentúl kizárólag állati nyirk használatassék, mely himlőanyag beszerzésének költsége az illető köz-ségek pénztárát fogják terhelni.

Eről alispán jelen határozatnak a jogerőre emelkedés utau való végrehajtása, tisztí főorvos tudomás, — a járási főtisztolgabírák pedig az 1886 : XXI. t. cz. 7. § a értelmében való köz-zététel és az ezt igazoló elismervényeknek alispánhoz való betervezete végett kivonatilag értesítendők.

Olvasta és kiadta:

Benyovszky Manó s. k.,
m. I. sz. aljegyző és t. főjegyző.

Gabona-árjegyzék

Pécs sz. kir. városában 1890. évi április hó 26-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Róza) őszi	8	frt	30	8	frt	—
) tavaszi	—	—	—	—	—	—
) új	—	—	—	—	—	—
Kétszeres) ő	7	—	70	7	—	40
) új	—	—	—	—	—	—
Róza) ő	7	—	50	—	—	—
) új	—	—	—	—	—	—
Arpa) őszi	7	—	6	—	—	80
) tavaszi	—	—	—	—	—	—
) új	—	—	—	—	—	—
Zab) őszi	8	—	—	—	—	frt
) tavaszi	—	—	—	—	—	—
) új	—	—	—	—	—	—
Bükköny) széna	—	—	—	—	—	—
Repeze) —	—	—	—	—	—	—
Kukoricza) ő	5	—	50	5	—	40
) új	—	—	—	—	—	—
Széna) o	2	—	80	2	—	30
) új	—	—	—	—	—	—
Szalma	—	2	—	30	2	—	—

Kínálat: gyenge (mintegy 200 gabonaköcsi volt a piacon.)

NYILT-TÉR.†)

Köszönet-nyilvánítás.

A saját és a rokonság nevében mely köszönetemet nyilvánítom barátain és ismerőseimnek azon részvétért, melyet boldogult férjem

Wachauer Károly,

székességi házi karnagy,

temetésekor tanusítottak, főleg a főreáliskola telt. tanári karának, a „Pécsi Dalarda“, a székesgyulaizi ének és zenekar-nak, a megtisztelő koszorúk küldéséért.

Pécssett, 1890. április hó 30-án.

Özv. Wachauer Károlyné

és családja.

Nyilatkozat

a „Pécs“ helyi lap 17. számában f. évi április 26 an „Az ügyvédek boszúja“ című alatt meg-jelent czikkre: Azon állítás, hogy az ügyvédek a hiányosan vagy éppen nem bélyegzés folytán felvett hivatalos leletek miatt azzal bosszultak meg, hogy beadványaikra szükséges bélyegeket csupa 1 kros bélyegekben ragasztották volna fel, — továbbá, hogy e miatt az 1 kros bé-lyegek felbélyegzésére hivatalszolgá rendeltetett mellém, a valóságunk csak részben felelt meg, a mennyiben az 1 kros bélyegek felra-gasztását csupán egy ügyvéd elegekítette.

A czikk írója ugyan nem ismeri a törvény-nek és az ügyviteli szabályoknak a bélyegzésre és felbélyegzésre, vagy a leletezésre vonatkozó részét s ez esetben a tudatlanság némileg ment-ségül szolgál, vagy pedig csak személyes bo-szu szüleménye.

Tudnia kell, hogy a tisztviselő a beadvá-nyokra ragasztandó bélyegért a lelet fel nem vétel: esetén a hiánytól felelős, de nemcsak anyagilag, hanem kötelezőmunkaszítás miatt fe-gyelmi uton is megfenyíthető.

A mi a czikk azon részét illeti, hogy a

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Árak a legjutányosabbak.

Videki megrendelések

gyorsan és pontosan eszköztöltetnek.

Pécselt, fő-utca 37. sz.

Nagy választéku raktár különféle **mérlegek és sulyokból**, különösen figyelemre méltók a

tizedes skála-mértékek kettős skálával

melyekkel sulyok nélkül a legnehezebb tárgyak megmérhetők és egyszerű szerkezettük egyelő-óságukért igen előszerűeknek bizonyultak.

Legújabb honi gyártmány általalm javított

kasza-fenő-gép,

uradalmak és gazdáknak különösen ajánlható.

Továbbá: a hazai ipar által eddig felülmulthatatlan és kitűnőségükért többször kitüntetett egyes és kettős

borsajtók, és 2 vashenger és lendkerékű szőlő-malmok

minden nagyságban kaphatók.

Szabadalm.

TIRGRAM

egyedüli szer, melylyel a poloskák és petéi védképen kiüríthatók. Kapható minden fűszeresenél, gyógytárban stb. Egy üveg ára 20, 40 és 60 kr.

Mindenütt kapható Tirgram por balhák, svábbogarak stb. teljes kiirtására, csakis dobozban 15 és 30 krért.

Főraktár Pécselt: **Lang H. fiánál** (főter).

BUTOROK CSOMAGOLÁS nélkül szállítása

BUTORAKTÁR MÖBEL LAGER és gőzróval berendezett ASZTALOSÜZLET

HOFFMANN KAROLA PÉCS FÜNKIRCHEN

TISCHLEREI und mit Dampftrieb

EXPEDITION VON MÖBELN ohne Emballage

A hidegvizgyógyintézet

az ENGEL-fele furdőben Pécselt a tudomány újabb vívmányai szerint felszerelve villamos, massage és villamos gyógyfurdőkkel (a massageban jártas új személyzettel)

nyári idenye április hó 15-én vette kezdetét.

Az intézet 8 évi fennállása óta, a kezelt betegek kimutatása szerint, legjobb sikert eredményezett idegbántalmaknál, névszerint: hysteria, neurasthenia, neuralgia, különféle hűdések, gyengeségi állapotok s egyéb gerincz és könnyű idegbántalmaknál továbbá mindennemű férfi és női bajoknak, vérzegénység és sapkornál, gyomor, bel és tüdőhurutnál, csuzos és köszvényes betegségeknel, valamint a különböző szervek verkerengési bajainál, gyakori fejfájás, álmatlanság, szédülés és szív-dobogás, meliszorulás (asthma), illült székrekedés stb.

Felvétele és orvosi rendelés Széchenyi-ter 2 szám a naponta 11-3-ig.

Dr. LOEWY LIPÓT orvos.
Levelekre szivesen válaszoltatik.

Egy hölgy, ki a női ruha-mérték-vételt, szabást, varrást, minta-rajzolás, az országos ipariskola tanmódszere szerint tanítja, elfogad leánykakat oktatásra mérsékelt díjért. Lakása: Seitovszky-ter 1. szám.

"EQUITABLE"
Egyesült Államokbeli életbiztosító-társaság
NEW-YORKB N.
Alapítatott: 1859 ben.

Biztosító tőke	1889 végén	1 577 541 665 frt - kr
Új biztosítások	1889 évben	438 169 250 " "
Összes bevétel	1889 " "	75 954 220 " "
Váratlan	1889 végén	267 870 771 " "

Az összes nyereség a biztosítottak javára fordították és a közönséges kötevényeknél már a második díjrejellet lezárása alkalmával fizetettek vissza, míg a főt és a szokatlan Tontina terv szerint kötött biztosításoknál összegyűjtve a perodus végén szolgáltatni ki közpönben.

Az "EQUITABLE" minden ki vénye 3 illetve 2 esztendő múltán megtamadhatlaná válik, a menyniben az este ba a biztosítási-díjfizetés a két 4 y-ortelmöben megörtötek, a biztosítottak követelményei egyáltalán nem utasíthatók vissza és a társaság azok kielégítésere feltétlenül kötelezve van. Ezen újítás által az "EQUITABLE" biztosított ügyfeleinek teljes megnyugtatást nyújt arra nézve, hogy balá-esetben az elhalálozás bebizonyítása után, a biztosítási összeg az illetékesek kezéhez, minden körülmények között azonnal kifizetetik.

Bővebb tudósításul, ugyszintén prospectusokkal és ajánlati írlapokkal készségesen szolgálunk a fő- és kerületi ügyvédségeknek különben az.

"Equitable" Magyarországi aligazgatósga
Magyar leszámító- és pénzügy-bank
Budapest, V., Dorottya-utca 6. sz.

A ki nem tudja,

hogya a sok hirdetett gyógyszer közül melyik felelne meg leginkább betegségeknek, az kérje azonnal levelező-lapon Richter kiadóintézetétől Lipcsében, a keppelk ellátott "A Betegbarát" című könyvecskét.

A hozzá nyomtatott háziratok bizonyítják, hogy a művecsében foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezren-meg-ezren ölterülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még a **vágyva-vágyott gyógyulást** is hamar megtalálták. A könyv **ingyen** küldetik meg.

